

STĀĚT CIVILIZACĀ, NADĀŠJE KONZERVATISMU - 2

ĀĖtrtek, 23 ĀĤĀ-jen 2014

Dovolil bych si pokroĀit dĀle a pokusĀm se objasnit hlubĀnĀ podstatu vzpoury proti pĀĤmirozenosti, která se stala základem „novĀho svĀtovĀho ĀĤĀdu“, šĀĤĤenĀho lidmi, kteĀĤmĀ mnohdy bloudĀ v konstruktivistickĀch fantaziĀch nebo dogmaticky vyĀĀdujĀ konĀnĀ podle dĀvno pĀĤmekonanĀch ideologiĀ.

ĀĤĀdu tak pĀĤĤitĀlivĀho pro ĀĤivot v blahobytu, plĀtvĀnĀ, niĀĤenĀ pĀĤmirody a hĀdonickĀch poĀĤitkĀ bez zodpovĀdnosti odsuzovanĀho lidmi, kteĀĤmĀ neĀĤijĀ jen pro sebe a kterĀm leĀĤĀ na svĀdomĀ budoucĀ existence nĀroda, spoleĀenstva, kultury celĀ pĀĤmirody. SvĀvole, majĀcĀ poĀĤĀtek v revoluci mladĀch šedesĀtĀch let vznikĀ na základĀ pĀchy ĀlovĀka, kterĀ stal bohem, kterĀ pĀĤmisuzuje lidskĀmu rozumu jakĀsĀ „boĀĤskĀ“ vlastnosti. IdeovĀ základna souĀasnĀ spoleĀnosti pomĀjĀ lidskou nedokonalost a nedokonalĀmu ĀlovĀku pĀĤpisuje morĀlnĀ vlastnosti, kterĀ nemĀ. Alexandr TomskĀ ve svĀm ĀĀnku (ĀĀsopis Kontexty 2/2014, ĀĀnĀek: Modus moriedy evropskĀch politikĀ) pĀše: „Evropa se sekularizovala… Ve skuteĀnosti však ĀĤijeme v dobĀ velkĀho kultu, zdĀnlivĀ bez Boha, ale na rozdĀl od taoismu, buddhismu a stoicismu, tato novĀ fundamentalistickĀ vĀra ctĀ a adoruje nadpĀĤmirozenĀ boĀĤstvĀ ĀĖlovĀ– je to nĀboĀĤenstvĀ liberĀlnĀho humanismu“. DĀle odmĀtĀ, ĀĤe se jednĀ o ideologii: je to vĀra v „nadpĀĤmirozenost lidstvĀ“: „LidstvĀ je vlastnost jednotlivĀch lidí a z toho plyne absolutnĀ nedotknutelnost svobody. Tato posvĀtnĀ pĀĤmirozenost je zdrojem veškerĀ autority a politickĀ moci a hlavnĀ pĀĤĤikĀzĀnĀ (lidskĀ prĀva), se zamĀĤĤujĀ na ochranu svobody, rovnosti a nĀrokĀ jednotlivce.“ K tomu dodĀvĀm: Ve smyslu „boĀĤstvĀ ĀlovĀka“ existuje i tolerance ke všemu souvisejĀcĀmu s jednotlivcem, to znamenĀ postupnĀ uznĀvĀnĀ jakĀkoliv odlišnosti (tedy i šĀtkĀ muslimskĀch ĀĤen), vĀĤnĀ vlastnosti, ĀĤinĀ a produktĀ, kterĀ jsou pro spoleĀnost nebezpeĀnĀ. ZboĀĤĀovanĀ jednotlivce nebude plnit svoje poslĀnĀ v pĀĤmirozenĀm ĀĤĀdu svĀta a svĀvolnĀ se proti tomu vzbouĤmĀ. Vyhne se nepĀĤĤijemnĀm pĀĤmirozenĀm povinnostem, ve svĀm konzumerismu se nebude snaĤit na niĀĤenĀ pĀĤmirodnĀch zdrojĀ, pokud se mu zachce, vyhne se potomstvu, bez ĀĤinnosti vyĀĀdujĀcĀch vĀĤĀ nĀmahu bude psychosomaticky degradovat. Mezi nepĀĤĤijemnĀ povinnosti patĀĤmĀ i povinnosti ke spoleĀnosti, k rodinĀ, obci, stĀtu, kterĀ budou stĀle mĀnĀ vyĀĀdovanĀ, protoĀĤe modle (lidskĀmu jednotlivci) nenĀ moĀĤno uklĀdat povinnosti. Povinnosti jednotlivce jsou pouze materiĀlnĀ, zajišĀujĀcĀ obĀĤivu a materiĀlnĀ statky, coĀĤ ve svobodnĀm prostĀĤmedĀ vede k souĀnosti, kterĀ je tĀm tvrdšĀ, ĀĤm je prostĀĤmedĀ materiĀlnĀ nĀroĀnĀjšĀ. Bez tradiĀnĀho ĀĤĀdu dostĀvĀ soutĀĀĤ svĀ charakter jakĀhosi chaotickĀho boje mafiĀ a zĀjmĀ skupin, ze kterĀho lidé hledĀjĀ vĀchodisko v oligarchickĀ vlĀdĀ, protoĀĤe se sami bez kolektivnĀch ctnosti nezmoĀou na opravdovĀ odpor (nedosĀhnou jednoty, nejsou vĀĤni svĀm zásadĀm atd.). Nakonec ztrĀcejĀ svobodu, protoĀĤe jsou pĀĤĤilĀš individuĀlnĀ svobodnĀ a tĀm izolovanĀ. Spojovat „boĀĤstvĀ“ s individualismem by mohlo bĀt zavĀdĀjĀcĀ. Izolace od podstatnĀch vazeb a povinnosti ke spoleĀnosti je pĀĤĤedevšĀm hlavnĀ viditelnĀ nĀsledek adorace lidskĀho jedince. Izolaci, kterĀ „boĀĤstvĀ“ provĀzĀ, jsem nazval „odlouĀenĀ“ (opak partnerstvĀ), obecnĀ fenomĀn (fenomĀn „odlouĀenĀ“ oznaĀuji uvozovkami) stojĀcĀ jako esence celĀ tĀto famĀznĀ svĀvole. SvĀvole mĀ esenciĀlnĀ podstatu v odlouĀenĀ od prostĀĤmedĀ a zĀkonitosti kosmu. „OdlouĀenĀ“ vytvĀĤmĀ soubor (boĀĤskĀch) jednotlivĀ neidentifikujĀcĀch se dostĀĀnĀ se spoleĀenskĀm ŀtvarem, ve kterĀm ĀĤijĀ, majĀcĀch jen poĀĤĀdavky na plnĀnĀ svĀch prĀv; nezajĀmĀ je spoleĀnost a jejĀ osud, mohou odejĀt kamkoliv za vlastnĀm prospĀchem a zanechat svoje rodĀe na starosti zchudlĀmu stĀtu, mohou se vyhnout jakĀmkoliv obĀĤanskĀm povinnostem, zatímco spoleĀnost jim musĀ plnit jejich prĀva. KolektivnĀ ctnosti (viz vĀše) zanikĀjĀ a tĀm i šance se nĀĤak domluvit, shodnout, organizovat. DemokratickĀ instituce pozbĀvĀjĀ smyslu s mĀrou „odlouĀenĀ“, vlĀdnou stĀle vĀcĀ ŀĤĤednĀci stĀtu a nadstĀtnĀch organizaci. Soudy neustĀle ĀĤĤešĀ banĀlnĀ neshody, zĀkony jsou jen eklektickĀm souborem vzĀjemnĀ nesouvisejĀcĀch pravidel, nenĀ jednotnĀ idea, od kterĀ by byly zĀkony odvozeny. Byl zpochybnĀn tradiĀnĀ ĀĤĀd, kterĀ obsahoval pravidla vyzkoušenĀ generacemi, proto nejsou samozĀĤĤejmĀ obecnĀ pravidla. ZĀjmy jednotlivĀ jsou protĀĤĤnĀ a stĀle se mĀĤnĀcĀ podle tlakĀ rĀznĀch mocenskĀch skupin. Lid nemĀ rozhodnou vĀĤĀ si vlĀdnout, ani nevĀ jak, protoĀĤe „odlouĀenĀ“ jednotlivĀ od spoleĀnosti nedovoluje najĀt spoleĀnou obecnou ideu, coĀĤ je jen vnĀjšĀm znakem odlouĀenĀ od všeho: od tradic, od rodiny, od pĀĤmirody, od nĀroda, od stĀtu – od podstatnĀch spoleĀenstev, kterĀ vyĀĀdujĀ povinnosti a zodpovĀdnost. „OdlouĀenĀ“ popĀrĀ celou Āru humanismem obnovenĀho antickĀho dĀdictvĀ, odmĀtĀ pojetĀ lidskĀho osudu, ve kterĀm je cennĀ jen to, co se dĀĤje na agoĤĤe, na fĀru, na veĤĤejnosti. VLASTIMIL PODRACKĀ (dokonĀ zĀtra)